

“ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନୟନର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସଂକଳ୍ପ”

ଆଜି ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ବାବା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟବାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମସ୍ତକରେ ଚମକିଥିବା ଭାଗ୍ୟର ତାରକାକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସାରା କଳ୍ପରେ ଏଭଳି କୌଣସି ପିତା ନଥିବେ ଯାହାଙ୍କର ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ ସନ୍ତାନ ଥିବେ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଥିବେ । ଯଦିଓ ସମସ୍ତେ କ୍ରମେ ଅନୁସାରେ ଭାଗ୍ୟବାନ କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ଆଦିକାଳର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ତୁଳନାରେ ତୁମ ଭିତରେ ଶେଷ ନମ୍ବରରେ ଥିବା ଭାଗ୍ୟବାନ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଅବିନାଶୀ ପିତା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ବାଃ ମୋର ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନେ, ବାଃ-ବାଃ ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ବାଃ — ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଆଦି ବିଶେଷ ଭାବରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଏବଂ ସାହସ ଦୁଇଟିଯାକ ବିଶେଷତା ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନ ନିଜର ସେବା ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଲଗନରେ ରହି ଏକମାତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ସାହସ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ନିଜ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସମାପନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବାପଦାଦା ଖୁସିର ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେଖି ବିଦେଶରୁ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ଆସିଥିବା ବା ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅନନ୍ତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ବା ସେବା ଦ୍ଵାରା ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସଦା ସଫଳ ଭବ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଭବ, ସଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ଭବର ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତନର, ସେବାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର, ଶୁଭ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ପ୍ରତିଦତ୍ତ ସବୁ ବାପଦାଦା ଶୁଣିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଇଥିଲି ନା — ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସାକାର ଦୁନିଆଠାରୁ ଭିନ୍ନ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଟି.ଭି ରହିଛି । ତୁମେମାନେ କେବଳ ଶାରୀରିକ ଅଭିନୟକୁ ଦେଖିପାରିବ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ମନର ସଂକଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଯାହା ସବୁ ପାର୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମନର ସଂକଳ୍ପ ସହିତ ମନର ଗତି ବିଧି ଏବଂ ଶରୀରର ଗତିବିଧି ଉଭୟକୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ତେବେ ସେଥିରେ କ’ଣ ସବୁ ଦେଖିଥିବେ ? ଆଜି ତ କେବଳ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥା ଆଜି ଶୁଣାଇବୁ ନାହିଁ । ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେବାର ସାଥୀ ପିଲାମାନେ ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇ ତାଲି ବଜାଉଥିଲେ, ହାତର ତାଲି ନୁହେଁ, ଖୁସିର ତାଲି ବଜାଉଥିଲେ । ତାହା ହେଲା ସାରା ସଂଗଠନ ଭିତରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ସଂକଳ୍ପ — ସେବା ଦ୍ଵାରା ଏବେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ବା ଏବେ ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ସମାଚାର ପ୍ରଚାର ହୋଇଯାଆନ୍ତା । ଚାହେଁ ଭାଷଣ କରିବାବାଲା, ଚାହେଁ ଶୁଣିବାବାଲା, ଚାହେଁ କୌଣସି ବି ସ୍ଵଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାବାଲା, ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଖୁସି ରୂପରେ ଭରି ରହିଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଚାରିଆଡ଼େ ଖୁସିର ଚମକ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ଉପତ୍ତ, ବାତାବରଣରେ ଖୁସିର ଚରତ୍ତ ଖେଳାଉଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ଖୁସି ଏବଂ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବ ରୂପୀ ପ୍ରସାଦ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସିରେ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ । ବୁଝିଲି ।

ତେବେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ ତ ପାଳନ କରିଦେଲ ନା! ଏବେ ଆଉ କ’ଣ ପାଳନ କରିବ ? ତାଳମଣ୍ଡ ଡ୍ରବଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ହୀରକ ନୟନରୀ ଏହିଠାରେ ପାଳନ କରିବ ନା ନିଜର ରାଜ୍ୟରେ ପାଳନ କରିବ ? ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ କାହିଁକି ପାଳନ କରିଲ ? ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପାଳନ କରିଲ ନା । ଏହି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀରେ କ’ଣ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ବିଚାର ଶୁଣାଇଲା ଏବଂ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଲ କିନ୍ତୁ ନିଜ ପାଇଁ କେଉଁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ? ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସାରା ବରଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଯିବ । ଲୋକମାନେ ତ କେବଳ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରଭାତ ବା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ସଂଧ୍ୟା ବା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ରାତ୍ରି କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ହେଉ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ସେକେଣ୍ଡ ହେଉ, ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ମର୍ଣ୍ଣର ବା ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ନାଇଟ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତୁମର ଦୁଇଟିଯାକ ନୟନରେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖଧାମ ଏବଂ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଲାଲଟର ଦୁନିଆ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମ ରହିଥାଉ । ଶାନ୍ତିଧାମ ହେଉଛି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଲାଲଟର ଦୁନିଆ ଏବଂ ସୁଖଧାମ ହେଉଛି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଦୁନିଆ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ । ମନେ ଅଛି ନା ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଥିଲ । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ମୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରୀ ଆଖିରେ ନୀବନମୁକ୍ତି । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରାଇବା ହିଁ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀର ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ସଂକଳ୍ପ । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ସମସ୍ତେ କରିଛ ନା କେବଳ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଥିଲ । ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ ତ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହିଁ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ନିମିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଟ ଏବଂ ସାଥୀ ମଧ୍ୟ

ଅଟ । କେବଳ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖୁଥିବା ଦରଶକ ନୁହେଁ, ସାଥୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଏହା ବିଗ୍ନା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ ଚାହେଁ ଗୋଟିଏ ଦିନର ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟାରୁଆଁ ହୋଇଥାଉ, ତା'ର ମଧ୍ୟ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ । ଏହା ତ ଆହୁରି ଭଲ କଥା ଯେ ପୂର୍ବ ପରସ୍ପତ ତୁମେ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଡ୍ରବଲୀ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ଆଶିବାର ମେହନତ ସେମାନେ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପାଳନ କରିବା ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏହିଭଳି ଭାବୁଛ ନା! କେବଳ ଦରଶକ ତ ନୁହେଁ ନା । ନିଜେ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନା ଭଳି ହେଉଛ ନା । କେବଳ ଦେଖିବାବାଲା ଦରଶକ ଅଟ । ଏମିତି ତ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ କିଛି ଦେଖିଛ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦେଖିବା ଅର୍ଥ ସେହିଭଳି ହେବା । ଶୁଣିବା ଅର୍ଥ ହେବା । ତେଣୁ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ କରିଲି ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ହେଉ । ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ଖୁସିର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ପର ବର୍ଷା କରୁଥାଅ । ଯଦି କେହି ବି ତୁମର ଗତରୁ ହୋଇଥିବ ତେବେ ସ୍ନେହର ବର୍ଷା ଗତରୁ ମଧ୍ୟ ମିତ୍ର କରିଦେବ । ଚାହେଁ କେହି ତୁମକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନତୁ ବା ନ ଦିଅନତୁ, ମାନନତୁ ବା ନ ମାନନତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସର୍ବଦା ସାମ୍ମାନରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ସ୍ନେହୀ ମନୋବୃତ୍ତିରେ ଆତ୍ମିକ ସମ୍ମାନ ଦେଇଚାଲ । କେହି ତୁମକୁ ମାନନତୁ ବା ନ ମାନନତୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଠା ଭାଇ, ମିଠି ଭଉଣୀ ମନେ କରିଚାଲ । ସେମାନେ ନ ମାନନତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତ ମାନିପାରିବ ନା । ସେମାନେ ତୁମକୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗିନତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ରତନ ଦିଅ । ତୁମେ ପଥର ଫିଙ୍ଗି ନାହିଁ କାରଣ ତୁମେ ହେଉଛ ରତନାକର ପିତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ । ରତନ ଭଣ୍ଡାରର ମାଲିକ । ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମପତି ଅଟ । ତୁମେ କୌଣସି ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ଯେ ଭାବିବ କେହି ମୋତେ ଦେଲେ ଯାଇ ମୁଁ ଦେବି । ଏହା ଭିକାରୀ ପଣିଆର ସଂସ୍କାର । ଦାତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ କେବେହେଲେ ନେବା ପାଇଁ ହାତ ବଢାଇବେ ନାହିଁ । ଯଦି ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ଯେ ସେ କରିଲେ ମୁଁ କରିବି, ଇଏ ମୋତେ ସ୍ନେହ ଦେଲେ ଯାଇ ମୁଁ ଦେବି, ଇଏ ମୋତେ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ଯାଇ ମୁଁ ଦେବି, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମାଗିବାର ହାତ ବଢାଇବାର କୁହାଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ରାଜକୀୟ ଭିକାରୀ ପଣିଆ, ଏଥିରେ ନିଷ୍କାମ ଯୋଗୀ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟୀୟ ଦୁନିଆର ଖୁସିର ତରଙ୍ଗ ସାରା ବିଗ୍ନାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ । ଯେପରି ବିଦ୍ୟାନର ଶକ୍ତି ସାରା ବିଗ୍ନାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରିଛି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ବିଦ୍ୟାନର ଶକ୍ତି ଏଭଳି ରିଫାଇନ୍ ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ତିଆରି କରିପାରୁଛି ତେବେ ତୁମେ ବିଦ୍ୟାନର ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୃତ୍ତି ଏବଂ ବାସ୍ତବଶକ୍ତି ନିରମାଣ କର ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଖୁସିର ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭବିଷ୍ୟତର ତରଙ୍ଗ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଖେଳିଯାଇପାରିବ । ଅଧା ଦୁନିଆ ତ ଏବେ ଅବ୍ୟୟମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ଭୟରୁପକ ମୃତ୍ୟୁ ଶୟାରେ ଶୋଇଛ, ତା'କୁ ଖୁସିର ତରଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ଅକ୍ସିଜେନ୍ ଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରଦାନ କର । ତେବେ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀର ଏହି ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ସଂକଳ୍ପ ସର୍ବଦା ମନ ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥାଉ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ କ'ଣ କରିବ! ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତିକୁ ଆହୁରି ତୀବ୍ର କର । ଆଜି ପରମ୍ପରାନ୍ତ ଯାହା ସବୁ କରିଆସିଛ ତାହା ବହୁତ ଭଲ କରିଛ, ଏବେ ଆଗକୁ ଆହୁରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭଲ କରିଚାଲ । ଆରବ୍ଧା!

ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି । ଏବେ ତ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଳି ପଡିଛି । ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ପହଞ୍ଚି ମଧ୍ୟ ଯାଇଛନ୍ତି । ବୁଝିଲ! ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି ରୂପକ ଟୋଳା ଅର୍ଥାତ୍ ମିଠାଇ ଖୁଆଅ । ଦିଲ୍‌ଖୁସ୍ ମିଠାଇ କୁହନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ଦିଲ୍‌ଖୁସ୍ ମିଠାଇକୁ ଖୁବ୍ ବାଣ୍ଟ । ଆରବ୍ଧା — ସେବାଧାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ନାଉଛନ୍ତି ନା! ନାତିବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଶାରୀରିକ କ୍ଳାନ୍ତି ଦୂର ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେବା କରିଛ ନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସିର ନାତି ଦେଖାଇଛ ? କ'ଣ କରିଛ ? ନାତି ଦେଖାଇଛ ନା! ଆରବ୍ଧା!

ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟୀୟ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଆଦିଷ୍ଠାକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦାତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରୁପୀ ଝୁଲା ମୁଣିକୁ ଭରପୁର କରୁଥିବା ସମ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବିଧାତା ଏବଂ ବରଦାତା ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ବା ଜୀବନମୁକ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଥିବା ସର୍ବଦା ଭରପୁର ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାତ୍ମକର ସାମ୍ରାଜ୍ୟୀୟ ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟୀୟ ଖୁସିର ପୁଷ୍ପ ସହିତ ସ୍ବାଦପ୍ତ୍ତର ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ପାର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସର୍ବଦା ବାବା ଏବଂ ତାତ୍ମକର ସମ୍ପତ୍ତି ଭରସ ମନେ ରହୁଛି ? ବାବାତ୍ମକର ସମ୍ପତ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମରଣ କରାଇ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହିବ ତେବେ ବାବାତ୍ମକର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆସିଯିବ । କାରଣ ବାବା ଏବଂ ବରସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଭରସ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଉଛ । ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି ନ ହେବ ତେବେ ବାବାତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ମନେ ପକାଇବ । ତେବେ ବାବା ଏବଂ ତାତ୍ମକର ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ହିଁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଭରପୁର କରିଦେଉଛି । ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ହେବା ଅର୍ଥ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା । ଏଥିରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଲାଭ ହେଉଛି । ଦୁଃଖକଷ୍ଟରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଛ ଏବଂ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ହୋଇଯାଉଛ । ଏହିଭଳି ସଦାକାଳ ପ୍ରାପ୍ତି ବାବାତ୍ମକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ହିଁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଦେବ । ଯେପରି ବାବା ସାଗର ଅଟନ୍ତି,

ସରବଦା ଭରପୁର ଅଟନ୍ତି, ସାଗରକୁ ଯେତେ ବି ଶୁଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସାଗରର ଜଳ ସମାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ସାଗର ସରବଦା ସମ୍ପଦନ ଅଟେ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସଦାସମ୍ପଦନ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ଯଦି ଖାଲି ରହିବ ତେବେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ପାଇବା ପାଇଁ ହାତ ବଢାଇବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଭରପୁର ଆତ୍ମା ସରବଦା ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥା'ନ୍ତି, ସୁଖର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି ଶରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ ତୁମକୁ ସରବଦା ସମ୍ପଦନ ରହିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏବେ ଚେକ୍ କର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ କେତେ ପରିମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଛ ? ସରବଦା ସାହସ ଏବଂ ଉପତ୍ତର ତେଣା ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ଉଡୁଥାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଡାଉଥାଅ । ଯଦି ସାହସ ସହିତ ଉପତ୍ତର-ଉତ୍ସାହ ନଥାଏ ତେବେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଉପତ୍ତର-ଉତ୍ସାହ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସାହସ ନାହିଁ ତେବେ ମଧ୍ୟ ସଫଳତା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଦୁଇଟିଯାକ ସାଥୀରେ ଥିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ଉଡିବାର କଳା, ସେଥିପାଇଁ ସରବଦା ସାହସ ଏବଂ ଉପତ୍ତର-ଉତ୍ସାହର ତେଣା ଦ୍ଵାରା ଉଡୁଥାଅ । ଆରକ୍ଷା!

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମୁରଲୀରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ :

୧୦୮ ରତ୍ନର ବୈଦିୟନ୍ତୀ ମାଳାରେ ଆସିବା ପାଇଁ ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ (ନୃତ୍ୟ) କର

(୧) ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବି ମାଳା ତିଆରି କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦାନା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦାନା ସହିତ ମିଶି ରହିଥାଏ । ସେହିପରି ବୈଦିୟନ୍ତୀ ମାଳାରେ ମଧ୍ୟ କେହି ଯଦି ୧୦୮ ନମ୍ବରର ଦାନା ହୋଇଥିବ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଦାନା ସହିତ ଦାନା ମିଶି ରହିଥିବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେ ଏମାନେ ତ ଗୋଟିଏ ମାଳାରେ ସମାନ ଭାବରେ ଗୁନ୍ଥା ହୋଇଥିବା ଦାନା ଅଟନ୍ତି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କାର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ଅନୁଭବ ହେଉ ।

(୨) ପରସ୍ପରର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଣି, ସୁନେହର ସହିତ ପରସ୍ପର ମିଳିମିଶି ରହିବା ହିଁ ମାଳାର ଦାନା ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା । କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପରର ସୁନେହୀ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ସଂସ୍କାର ଏବଂ ସଂକଳ୍ପକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶାଇ ଚାଲିବ । ସେଥିପାଇଁ ସରଳତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୩) ଏବେ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ପରଂଶୟା ଆଧାରରେ ତୁମର ସ୍ଥିତି କାୟମ ରହୁଛି, ଯାହାବି କରମ କରୁଛ ତାହାର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ରହୁଛି, ଯଦି ସମ୍ପୃତି ହେଉନାହିଁ ତେବେ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ରହୁ ନାହିଁ । ଯଦି ନିନ୍ଦା ମିଳିଯାଉଛି ତେବେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛ ଏବଂ ଅନାଥଙ୍କ ଭଳି ସ୍ଥିତି ହୋଇଯାଉଛି । ତା'ପରେ ସଂସ୍କାରର ସଂଘର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ହିଁ ମାଳାରୁ ବାହାର କରିଦେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ପୃତି ଏବଂ ନିନ୍ଦା ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ସମାନ ରଖ ।

(୪) ସଂସ୍କାରକୁ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁଠି ମାଳିକ ହୋଇ ଚାଲିବା ଦରକାର ସେଠାରେ ବାଳକ ହେବାର ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ବାଳକ ହେବାର ଅଛି ସେଠାରେ ମାଳିକ ମଧ୍ୟ ହେବାର ନାହିଁ । ବାଳକ ପଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଃସଂକଳ୍ପ ସ୍ଥିତି ଯାହାବି ଆଜଣ୍ଠା ମିଳିବ ବା ନିରୁଦ୍ଦେଶ ମିଳିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା । ମାଳିକ ହୋଇ ନିଜର ବିଚାର ଦିଅ ତା'ପରେ ବାଳକ ହୋଇଯାଅ ତେବେ ମତ-ମତାନ୍ତରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ ।

(୫) ସେବାରେ ସଫଳତା ପାଇବାର ଆଧାର ହେଉଛି ନମ୍ରତା । ଯେତିକି ନମ୍ରତା ସେତିକି ସଫଳତା । ନିଜକୁ ନିମିତ୍ତ ମନେ କରିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ନମ୍ରତାର ଗୁଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ନମ୍ରତା ଗୁଣ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ନିଜେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଯାଏ ତା' ନିକଟରେ ସମସ୍ତେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଶରୀରକୁ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ମନେ କରିଚାଲ ଏବଂ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ନିମିତ୍ତ ମନେ କରିଚାଲ ତେବେ ଯାଇ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିପାରିବ । ଯେଉଁଠି ନମ୍ରତା ରହିଛି ସେଠାରେ ସଂଘର୍ଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ମିଳନ ସ୍ଵତଃ ହୋଇଯିବ ।

(୬) ମନ ଭିତରେ ଯାହାବି ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ସେଥିରେ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସଞ୍ଚରକ୍ଷତା ରହିବା ଦରକାର । ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିକରମରୂପୀ ଆବରୁଦନା ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭାବ-ସଞ୍ଚାର ବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରର ଆବରୁଦନା ମଧ୍ୟ ନ ରହୁ । ଯିଏ ଏହିଭଳି ସଞ୍ଚରକ୍ଷ ହୋଇଥିବ ସେ ସର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଯିଏ ସର୍ତ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୋଇଥିବ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ । ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସଂସ୍କାରର ରାସ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ କାରଣ ସର୍ତ୍ତା ହୃଦୟ ଉପରେ ଭଗବାନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି ।

(୭) ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ ଅର୍ଥାତ୍ ନୃତ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସଞ୍ଚାରକୁ ସରଳ ଏବଂ କରମ କର । ସରଳ ସଞ୍ଚାରର ଅର୍ଥ ହେଲା ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ, ସଂସ୍କାରରେ ଭାରୀ ପଣିଆ ନଥାଏ । ସରଳ ସଞ୍ଚାରକୁ ଆତ୍ମା କରମ ହୋଇପାରିବ । ସରଳ ସଞ୍ଚାରକୁ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥୀରେ ସହଜ ଅନୁଭବ ହେବ । ନିଜେ ସରଳ ନ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ପ୍ରକାରର

ଜଣିଲ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମମୁଖୀନ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ନିଜର ସଂସ୍କାର ଏବଂ ନିଜର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକ ଅଧିକ ଜଣିଲ ରୂପରେ ଦେଖାଦେଇଥାଏ ।

(୮) ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ ସେତେବେଳେ ହୋଇ ପାରିବ ଯେତେବେଳେ ପୁରତ୍ଵେକତ୍ଵର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବିଶେଷତା ଗୁଡିକରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଏହା ମୋର ସଂସ୍କାର-ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ଏତେ ଗଭୀର ଭାବରେ ସମାପ୍ତ ହେଉ ଯାହାକି ସଂଭାବ ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯାଉ । ଯେତେବେଳେ ପୁରତ୍ଵେକତ୍ଵର ନେତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥିତି ରୂପ ନରମାଣ ହେବ ।

(୯) ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ ମହାରାଜନ୍ କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବଂଶୀ ମହାରାଜନ୍ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିବେ । ଯେପରି ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିଭଳି ପୁରତ୍ଵେକ ଆତ୍ମା ଭିତରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହର ପୁଷ୍ପ ବର୍ଷା ହେଉଥିବ । ଯଦି ଏଠାରେ ସ୍ନେହର ସ୍ପଷ୍ଟ ବର୍ଷା ହେବ ତେବେ ଜଡ଼ ଚିତ୍ରର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଫୁଲର ବର୍ଷା ହେବ । ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମ ରଖ ଯେ ମୋତେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସ୍ନେହର ପୁଷ୍ପ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପାତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ସହଯୋଗ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

(୧୦) ସର୍ବଦା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମ ରଖ ଯେ ମୋର ଚାଲି-ଚଳନ ଦ୍ଵାରା କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ନ ମିଳୁ । ମୋର ଚଳଣି, ମୋର ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ ପୁରତ୍ଵେକ କରମ ସୁଖଦାୟୀ ହେଉ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ପ୍ରଥା, ଏହି ପ୍ରଥାକୁ ଆପଣାଇ ନିଅ ତେବେ ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ ହୋଇଯିବ ।

ବରଦାନ:- ଈଶ୍ଵରୀୟ ରାଜକୀୟତାର ସଂସ୍କାର ଦ୍ଵାରା ପୁରତ୍ଵେକ ଆତ୍ମାର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ପୁରତ୍ଵେକ ସଂକଳ୍ପ ବା କରମ କରିବା ଏବଂ ପୁରତ୍ଵେକତ୍ଵ ଭିତରେ ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖିବା, ତା'କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା କରିବାର ଶୁଭ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଭାବନା ରଖିବା ହିଁ ଈଶ୍ଵରୀୟ ରାଜକୀୟତା ବା ରାଜକୀୟ ସଂସ୍କାର । ରାଜକୀୟ ସଂସ୍କାରଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମା କରାଯାଇଥିବା ଜିନିଷକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ରହୁ ଯେ କାହାର ବି ଦୁର୍ବଳତା ବା ଅବଗୁଣକୁ ଦେଖିବାର ନେତ୍ର ସର୍ବଦା ବନ୍ଦ ରହିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ପରସ୍ପରର ଗୁଣଗାନ କର, ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କର, ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ବରଦାନର ଶକ୍ତି ପରିସ୍ଥିତି ରୂପୀ ଅଗ୍ନିକୁ ମଧ୍ୟ ପାଣି କରିଦିଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ତୃତୀୟ ରବିବାର ଅରନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ, ସଂପ୍ତା ୬ଟା ୩୦ମି. ଠାରୁ ୭ଟା ୩୦ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସରେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ମୁଁ ଭୁବ୍ଵରୀ ଆସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ପରମାତ୍ମ ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜଯୋଗୀ ଆତ୍ମା କରମେନ୍ଦ୍ରିୟଜିତ୍, ବିକରମାଜିତ୍ ଅଟେ । ସାରା ଦିନ ଏହି ସ୍ଵାମୀରେ ରହିବା ଯେ ସାରା କଳ୍ପରେ ହୀରୋ ପାର୍ବତ କରୁଥିବା ମୁଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟେ ।